

ת"פ 7776/09 - מדינת ישראל נגד רחמים יעקב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13-09-7776 מדינת ישראל ני יעקב

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז'ד איציק אמיר

המאשימה

נגד

רחמים יעקב
ע"י ב"כ עוז'ד אלי בניה

הנאשם

גזר דין

a. רקע כללי:

- (1) כתוב האישום והודאת הנאשם בעובדותו:
- הנאשם הואשם לפני, בכתב האישום, בעבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין, לפי הוראות סעיף 12א(ג) לחוק הכנסת לישראל, תש"ב-1952 (להלן - חוק הכנסת לישראל). על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.3.12 הסיע הנאשם ברכבת, בתחום העיר הרצליה, את מר מוחמד עודה, תושב הארץ שני בידו היתר לשאהה בישראל שלא בתחום קו התפר.
 - הדיון בתיק החל לפני מותבים אחרים, ובסופה של דבר - לאחר שהנאשם כפר בעובדות כתב האישום - שמיית הריאות בו הchallenge לפני. אגב כך יוער כי בזמןו תיקנה המאשימה לחומרה את עובדות כתב האישום, אך בשלב מאוחר יותר ולפני תחילת שמיית הריאות חזרה בה מתיקון זה (ר' בפרוטוקול, עמ' 9).
 - לאחר שנשמע עד תביעה אחד הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום וביקש לצרף שני תיקים נוספים, התלוים ועומדים נגדו, לתיק העיקרי שלו. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים לעתור ייחודי לקבלת תסקירות שירות המבחן, אשר יתיחס בין השאר לאפשרות הארכת תקופת המאסר המותנה (שלטענות התביעה תלוי ועומד נגד הנאשם), גם שהتبיעה בהירה שעדמתה בכל מקרה היא להשתת מססר בפועל.
 - הנאשם הודה כאמור בעובדות כתב האישום (בתיק העיקרי) והורשע, על יסוד הודהתו זו, בעבירה הנ"ל.

(2) התיקים המצורפים:

4. במסגרת הסדר הטיעון עתר הנאשם, כאמור, לצירוף שני תיקים נוספים; שפרטיהם הינם כללו:

(א) ת.פ. 13-1295-12, בית משפט השלום בפתח תקווה:

עיקר העובדות:

בין ים 7.7.13 לבין ים 8.7.13 העסיק הנאשם בעבודות שיפוצים, במושב עדנים, שלושה תושבי האזור ששחו בישראל שלא כדין. ביום 13.8.7.13, בסמוך לשעה 18:00, הסיע הנאשם ברכב, ליד היישוב ג'לגוליה, את השלושה הנ"ל.

הוראות החקוקן:

העסקת תושב זר שלא כדין - עבירה לפי הוראות סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל.
הסעת תושב זר השווה שלא כדין - עבירה לפי הוראות סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

(ב) ת.פ. 49148-05-14, בית משפט השלום בכפר סבא:

עיקר העובדות:

ביום 5.2.14 התקשר הנאשם למר עאהד סלימאן, תושב האזור, וקבע עמו כי יאסוף אותו ממחסום קלקליה (להלן - מחסום 109) ויכניס אותו לישראל לצורך ביצוע עבודתה עבורה. ביום 6.2.14 אסף הנאשם את מר סלימאן ממחסום 109, הסיע אותו להוד השרון והעסיק אותו שם בעבודה. כל זאת, בעת שהנאשם נposal מלkeletal או להחזיק רישיון נהיגה וידע על דבר הפסילה.

הוראות החקוקן:

העסקת תושב זר שלא כדין - עבירה לפי הוראות סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל.
הסעת תושב זר השווה שלא כדין - עבירה לפי הוראות סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.
נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי הוראות סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן - פקודת התעבורה).

5. הנאשם הודה בעבודות כתבי האישום בתיקים המצורפים הנ"ל ועל כן הורשע, על יסוד הודהתו זו, בעבירות שבנה הוא הואשם בכתביו האישום בתיקים אלה כמפורט לעיל.

יOUR, כי בת.פ. 49148-05-14 הגיעו הצדדים להסכמות חלקיות לעניין העונש, בכך שהוסכם כי בתיק זה יעתרו הצדדים, במישור פסילת רישיון הנהיגה, לתקופת פסילה בפועל בת שבעה חודשים (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 10).

ב. תסוקיר שירות המבחן:

6. במסגרת הסדר הטיעון עטרו הצדדים, כאמור, לקבלת תסוקיר שירות המבחן, ובית המשפט נעתר לבקשתה.

בתסוקיר שהוכן תוארנו נסיבות חייו ומשפחותו של הנאשם. בהתמצית יזכיר כאן כי הנאשם, יליד שנת 1964 (בן 52 שנים), הינו גירוש אך כiom מתגורר עם יחיד עם גראותו וילדם המשותף, שהינו פעוט בן שלוש שנים. עוד מפרט

התספיר, בין השאר, את עברו הפלילי של הנאשם, הכלול שני הרשעות בעבירות דומות, משנת 2008 ומשנת 2009, שבגין שתיהן ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

ה הנאשם טען בפני שירות המבחן כי ביצע את העבירות דנא על רקע קשיים כלכליים חמורים עם התמודד בעבודתו בתחום השיפוצים, בה הוא נדרש לפועל בנין פלסטיניים. שירות המבחן ציין, בהקשר זה, כי הנאשם ביטה עמדה נוקשה וקורבנית - דהיינו: עמדה אשר מצדיקה להבנתו את מעשיו - אך בד בבד התרשם כי הנאשם הגיע להבנה באשר לצורך לעשות שינוי באורחות חייו, תוך שיפור יכולתו להציב לעצמו גבולות.

7. בהתאם להתרשומות זו של שירות המבחן שולב הנאשם בקבוצה טיפולית, ואף החל להשתתף בה, כאשר להערכת שירות המבחן קיימת חשיבות המשך הטיפול בנתנו. שירות המבחן המליך אף על העמדת הנאשם בפיקוח, במסגרת צו מבנן.

באשר להפעלת המאסר המותנה, שכוראה תלוי ועומד נגד הנאשם, המליך שירות המבחן להורות על ריצויו בדרך של עבודות שירות.

סוגיות המאסר המותנה וההתחייבות:

8. כפי שכבר אוזכר, לנאים שתי הרשעות קודמות. הרשעתו הקודמת האחרונה הינה מת.פ. (פתח תקווה) 9400-02-09 מדינת ישראל נ' יעקב, בו הורשע הנאשם בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין ונוהגה ללא רישיון נהיגה תקף. בಗזר הדין דשם - שנייתן ביום 8.3.09 - הושטו על הנאשם, בין השאר, העונשים הבאים: 45 ימי מאסר בפועל; שישה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור על עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, לשך שלוש שנים; והתחייבות להימנע מעבירה, על סך של 10,000 ₪, שתנאייה כתנאי עונש המאסר המותנה (להלן - המאסר המותנה וההתחייבות, בהתאם).

9. גזר דין הנ"ל ניתן בטרם תוקנו הוראות חוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בעניין המועד בו צריכה להתקבל חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר (להלן - הממונה). כיום, לאחר תיקון ההוראות הרלוונטיות - במסגרת הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 102), תש"ע-2010 - רשאי בית משפט לגזר על נתנו של מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, רק לאחר קבלת חוות דעת הממונה בדבר התאמתו של הנאשם לעבודות שירות (ר' בהוראות סעיף 51ב(ב) לחוק העונשין, כנוסחן דהיום).

ואולם, כאמור, גזר דין הנ"ל ניתן בטרם תיקון 102 לחוק העונשין, ועל כן בית המשפט שגזר אותו הורה על קבלת חוות דעת הממונה רק לאחר מתן גזר דין (ולא לפני מתן גזר דין). משנתקבלה חוות דעת, בה נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות, הורה בית המשפט, בהשלמת גזר דין נפרדת, כי הנאשם ריצה את עונש המאסר בפועל שהוטל עליו בדרך של עבודות שירות (ר' השלמת גזר דין מיום 5.5.09).

יש לציין כי הן בגזר דין והן בהשלמת גזר דין לא ניתנה כל הוראה באשר למועד תחילת תקופת התנאי של המאסר המותנה.

10. העבירה מושא התקיק העיקרי - שהינה הראשונה בזמן מבין העבירות שבן הורשע הנאשם לפניו - נעברה ביום 18.3.12. מכאן, שם יש למןנות את תקופת התנאי של המאסר המותנה (שלוש שנים) מיום מתן גזר דין (8.3.09), הרי שתקופת התנאי כבר חלפה במועד ביצוע העבירה דנא ועל כן המאסר המותנה אינו עוד בר הפעלה לפני. להבדיל, אם יש למןנות את תקופת התנאי מיום השלמת גזר

הדין (5.5.09), הרי שתקופת התנאי טרם חלפה והמאסר המותנה הינו בר הפעלה. נכון התנאים הקיימים שנקבעו בעניין ההתחייבות, הדברים כמפורט לעילו רלוואנטיים גם לגביה.

בנסיבות אלה, בא-כוח הצדדים נחלקו לפניי בסוגיה זו, כאשר ב"כ המאשימה טען כי יש למנות את תקופת התנאי רק מיום השלמת גזר הדין, ואילו חברו ב"כ הנאשם טען להיפך.

לאחר עיון אין בידי לקבל, בסוגיה זו, את עמדת ב"כ המאשימה. אכן, הסוגיה שלעצמה מלמדת על הביעיות שהיתה קיימת בהסדר החוקי המקורי - דהיינו: ההסדר שלפיו חוות דעת המוניה על עבודות שירות הייתה מתבקשת רק לאחר מתן גזר הדין - הסדר אשר גרם לתקלות שונות וועל כן מצא החוקק לנכון לתקן (ר' בעניין זה גם דבריו הסביר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 101) (ניסיאת מאסר בעבודת שירות), תשס"ח-2008).

ואולם, חרב בעייפות זו אין זה סביר לומר שבהסדר החוקי המקורי עונש של מאסר על תנאי לא חל אלא מהמועד שבו ניתנה החלטה משלימה בדבר עבודות שירות, שכן רכיב העונש של מאסר מותנה אינו תלוי בדרך כלשהי בשאלת דרך ריצויו של רכיב המאסר לריצוי בפועל.

יפים לעניין זה דבריו הבאים של כב' השופט א' לוי:

רכיב זה של העונש (המאסר המותנה - ש.א.), כמו גם אורכה של תקופת המאסר בפועל, אינם עוביים שינויו כלשהו בעקבות בדיקת התאמתו של הנאשם לעבודות שירות, ו מבחינת הכלל בדבר סופיות הדיון, נושא זה הוכרע ביום שנחתם גזר-הדין, והוא עשוי להשנות רק מכוח פסק-דין
של ערכאת ערעור.

על רקע זה נשאלת השאלה, מה ההיגיון לדחות את תחילת תוקפו של המאסר על-תנאי, כאשר מטרתו של זה להרטיע את הנאשם לעתיד לבוא, לאחר שנמצא כי הוא חטא בפלילים ועקב כך גם הורשע. והרי דחיה זו משמעה הוא להעניק לנאשם פרס שאינו ראוי לו, כאמור: בתקופה שבין מתן גזר-הדין ועד להכרעה בסוגיית עבודות השירות הוא יהיה פטור מאיימתו של המאסר על-תנאי. ונדמה שתוצאה זו היא בלתי סבירה, מחייבת את מטרת החיקוק, ואף עלולה לגרום לנאשם לחזור לשורו בתקופת הביניים (ע"פ 271/01 **טולדנו נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ה (3) 830, 835 (2001)).

המסקנה המתבקשת היא, אפוא, שהמאסר המותנה אינו בר הפעלה לפניי. כאמור, בגין דין לא ניתנה הוראה באשר למועד שמננו תחילת תקופת התנאי - ואף לא ניתנה הוראה כזו בהשלמת גזר הדין - ועל כן תחילת תקופת התנאי הייתה "**ביום מתן גזר דין**"; והכל כאמור בהוראות סעיף 52(ג) רישא לחוק העונשין. אמנם בהמשך הסעיף סוגה ההוראה הנ"ל - בכך שנקבע שאם הנאשם נשא בעית מתן גזר דין עונש מאסר בפועל, תקופת התנאי תחול רק ביום שחרورو מן המאסר - אך סיג זה אינו רלוואנטי לעניינו שכן ביום מתן גזר דין הנאשם לא נשא עונש מאסר.

הנה כי כן, ביום ביצוע העבירה מושא התקין העיקרי תקופת התנאי של העונש המותנה כבר חלפה והסתיים, ועל כן לא ניתן להפעילו. מילא, דין זהה חל גם לגבי עונש ההתחייבות.

הריאות לקביעת העונש ותמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

(1) ראיות הتبיעה ותמצית טיעונית:

14. ב"כ המאשימה הגיש, כראיות לקביעת העונש, את גילין הרשותי הקודמות של הנאשם ואות המאסר המותנה (הוגש וסומנו ע/1 וע/2). ב"כ המאשימה הדגיש במיוחד את הרצידיביזם העולה מעשי הנאשם - כהשתקפותו הן בהרשעותיו הקודמות של הנאשם והן בשלושת התקדים בהם הוא הורשע לפני - כאשר הנאשם ביצע פעמיים את אותן העבירות ואף שב לסומו גם לאחר שנטפס והוענש. לשיטת ב"כ המאשימה, התנהלות זו של הנאשם מלמדת שבבעור בצע כסוף הוא מוכן לפגוע בערכיהם החברתיים המוגנים על ידי העבירות, ובמידה ניכרת.
15. באשר למתחם העונש ההולם ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם אחד לכל התקדים, שהינו בין שמנונה חדשני מסר בפועל לבין 24 חודשים מסר בפועל. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עטר ב"כ המאשימה להשתת ענישה ברף העליון של המתחם. בהקשר זה ביקש ב"כ המאשימה לדוחות את המלצות שירות המבחן, שלשיטתו אין הולמות את נסיבות הנאשם ואת נסיבות העבירה ואף אין בהן היגיון פנימי.
16. עוד עטר ב"כ המאשימה להשתת ענישה נלוית, שתכלול מסר על תנאי, קנס כספי ממשמעותי ופסילה בפועל של רישיון הנהיגה של הנאשם. בעניין אחרון זה ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם תקופה פסילה בפועל, מצטברת לתקופה שעליה הוסכם, כך שבמסגרת הכל "פסל" הנאשם מהחzik או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים ימים.
- כאמור, ב"כ המאשימה גם טען כי המאסר המותנה וההתחייבות חלים במקרה דנא, ועל כן עטר, בנוסף, להפעלתם.

(2) ראיות הנאשם ותמצית טיעוני:

17. מטעם הנאשם העידו שני עדי אופיו: מר נדב דואני ומר זאב בונה. שני העדים הרחיבו בתיאור אופיו הטוב של הנאשם, נסיבות חייו הקשות וגם ההשלכות השילוקיות שתהינה להשתת ענישה מחמירה עליו, לרבות כלפי בני משפחתו. מר דואני הדגיש, כי כיום הנאשם מבין שעשה בעבר טעויות גדולות וכי הוא נחוש בדעתו לשנות את דרכו ולא לחזור עוד על מעשיו הרעים (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 19 ואילך). מר בונה הדגיש, מצידיו, את נכונותו של הנאשם לעזור לוולדת בכל דבר, ולפעול למען הכלל בעיר בה הוא מתגורר (שם, עמ' 23 שורה 28 ואילך).
18. ב"כ הנאשם, בטיעונו, ביקש להפחית מחומרת המעשים שבಗינם הורשע הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במעשים שנערכו על רקע מצוקה כלכלית קשה, כאשר הנאשם הסיע והעסיק תושבי איזור שהיה להם יותר כניסה אליו התפר, היבט המלמד על היעדר מסוכנות בייחונית. בנוסף הדגיש ב"כ הנאשם את נסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ועטר להתחשבות בתנאים אלה.
19. ב"כ הנאשם הרחיב בתיאור הودאותו של הנאשם במעשים, בנסיבות האחריות מצדיו ובחירתה שהbijע. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בהודאה תוך צירוף תיקים, דהיינו: התנהלות המציבעה על רצונו של הנאשם "לנקות שולחן" ולשנות מדרכיו. בנוסף, מאז התקיך האחרון - משנת 2014 - גם לא נפתחו לנ啻ים תיקים חדשים כלשהם, ואף עובדה זו מלמדת, כך לשיטת ההגנה, על השינוי שה הנאשם כבר עורך באורחות חייו.

עוד ביקש ב"כ הנאשם לאמץ המלצות שירות במחבן, שניתנו בתסaurus. לטענת ב"כ הנאשם, המלצות אלה הינן אף חמורות מדי, שכן יסודן בהנחה מוטעית שהמאסר המותנה חל במקרה דנא. ב"כ הנאשם גם הינה, בהקשר לעונש, לפסיקה מקלה, לרבות צו שבה הוטלו בגין עבירות דומות עונשים קלים מעובדות שירות. ב"כ הנאשם עתר אפוא להתחשבות מksamילית בנאשם ולהטלת עונשה מינימלית עליי.

.21. לבסוף הנאשם, בדברו לאחרון לעונש, חזר על טענותיו שלפניו תושבי האזרע אותם העסיק והסייע לא היו סכנה לביטחון המדינה. בנוסף, הנאשם הדגיש כי שינה מדרכו ("לא אחזור על זה בחיים", ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 20), וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה:

.ד.

(1)

.22. בעת גזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכלaira עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגוזר את עונשו של הנאשם מתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם לכלaira תיעשה בהתאם לעיקרונות המנחה בעונשיה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

.23. ספק הוא אם אמנים ניתן לראות בשלושת התקדים שלפניו משום "airoot" אחד, כמשמעותו של מונח זה בהוראות חוק העונשין. יחד עם זאת, נוכחות עדמות ההגונה של ב"כ המאשימה, שהסתפק במקרה דנא בטיעון למתחם אחד, לא אבחן עם הנאשם בהיבט זה. באשר למתחם עצמו, נוכחות הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות העונישה הנוגגת אני קובע אותו בין מספר חודשים מאסר בפועל, שניין לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

(2)

.24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגוזר את עונשו הנאשם מתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

באשר לגזירת עונשו של הנאשם דנא, השיקולים הרלוונטיים הם כלහן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאים כאמור שני רישומים פליליים קודמים, בגין עבירות דומות. עסקין אףו בנאים החוזר ומבצע עבירות דומות, ופשיטה כי מדובר בנסיבות מהירה מהותית.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחה - הנאשם, ליד שנת 1964, חי ביחד עם גרוותחו-זוגתו וילדם הפעוט. הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע אפילו אפוא בנאים ובמשפחה. יחד עם זאת, הטלת העונש לרייצוי בדרך של עבודות שירות תגבש פגעה מתונה בלבד.

הודאה ונטיית אחריות - הנאשם הודאה בעבודות כתוב האישום ואף צירף שני תיקים נוספים. ההודאה אמנים לא ניתנה מיד בתחלת ההליך, אך בסופו של דבר היא ניתנה לאחר ששמע עד תביעה אחד

בלבד. ההודאה חסכה אפוא מזמן של יתר העדים, וכן מזמן של הצדדים ובית המשפט, ופשיטה כי יש לזקוף זאת לזכותו של הנאשם.

לא לモתר להעיר כאן, כי בדברו האחרון של הנאשם לעונש שוב ניכרה עמדתו הקורבנית, עת ניסה להמעיט מחומרת מעשיו ולתרצם. יחד עם זאת, ניכר גם רצונו של הנאשם לשנות את דרכיו, ויש להתחשב בכך.

26. העולה מכל המקובל הוא, כי בכל הקשור לגזרת העונש בתוך מתחם העונש ההולם ניתן, במקרה זה, להסתפק בענישה של מאסר בפועל לתקופה שניית לרצונה בדרך של עבודות שירות, ברף העליון, כאשר יש לאין הקללה זו בענישה כלכלית משמעותית.

(3) סוף דבר:

27. אשר על כן ולאור כל המקובל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
(א) 6 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

המאסר ירצוח בדרך של עבודות שירות, כאמור בחומר דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 10.5.16.

על הנאשם להתייצב לתחילה ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 17.7.16 עד השעה 08:00.

mobbar בזה לנאים כי בכל הקשור ל העבודות השירות עליו לציטת להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמרק לכך מטעמו.

(ב) מאסר על תנאי במשך 6 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבריות שבנה הורשע.

(ג) קנס בסך של 7,500 ₪, או 60 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנائم לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

(ד) פסילה מלקלל או מלחייב רישוון נהיגה לתקופה של 12 חודשים מהיום.
(ה) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

mobbar בזה לנאים כי אם הוא לא י מלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהיה בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגוזר במקומו עונש נוסף.

נתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתחום 45 יום מהיום.

המציאות תשליך העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר לשירות המבחן.
עמוד 7

ניתן היום, כ"ב איר תשע"ו, 30 Mai 2016, במעמד הצדדים.